

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie sygn. akt XP 624/16 z powództwa W. B. przeciwko (...)w Ł. o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy:

1. oddalił powództwo,
2. zasądził od W. B. na rzecz (...) w Ł. kwotę 2.880,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł pełnomocnik powoda.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie prawa procesowego, to jest art. 233 § 1 k.p.c. przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przy ocenie zeznań powoda oraz małżonków P., co skutkowało błędnym ustaleniem, że podczas szamotaniny w garderobie powód popchnął M. P. powodując jej upadek, a także że odepchnął G. P. w taki sposób, że ten zranił się w udo.

2. naruszenie prawa materialnego, to jest:

- art. 25 § 1 k.k. oraz art. 423 k.c. przez ich niezastosowanie do oceny zachowania powoda, który usiłując odebrać należącą doń kartkę papieru, bezprawnie zatrzymaną przez M. P., działał w granicach obrony koniecznej, przy czym sam stał się przedmiotem napaści ze strony G. P., a w wyniku tej napaści doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu;

- art. 52 § 1 k.p. przez błędną subsumpcję polegającą na przyjęciu, że zachowanie powoda stanowiło ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych.

Mając powyższe na uwadze skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 1 przez orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu, a w punkcie 2 - o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, od pozwanego na rzecz powoda.

Nadto skarżący wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, związanych z postępowaniem przed Sądem II instancji,

Pełnomocnik strony pozwanej wniósł o odrzucenie apelacji powoda jako nienależycie opłaconej.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 18 października 2018 r. strony reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników zdecydowały się na zawarcie ugody, w ramach której:

1.strona pozwana (...) w Ł. oświadczyła, że cofa za zgodą powoda W. B. oświadczenie woli z dnia 21 października 2016 roku o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika;

2. strony zgodnie ustaliły, że łączący je stosunek pracy został rozwiązany z dniem 21 października 2016 roku na mocy porozumienia stron, w związku z czym strona pozwana zobowiązała się do wydania powodowi w terminie 7 dni od zawarcia niniejszej ugody nowego świadectwa pracy uwzględniającego powyższe ustalenia;

3.strony zgodnie oświadczyły, że niniejsza ugoda zamyka spór jaki powstał między nimi na skutek łączącego je stosunku pracy oraz wyczerpuje wszelkie rozstrzenia powoda dochodzone w niniejszej sprawie.

Ponadto po zawarciu ugody strona pozwana złożyła do protokołu rozprawy oświadczenie, w ramach którego zobowiązała się do ponownego zatrudnienia powoda od dnia 1 listopada 2018 r. na dotychczasowych warunkach pracy i płacy.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie uznał zawarcie powyższej ugody za dopuszczalne. Nie jest ona bowiem sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa, ani też nie narusza słusznego interesu pracownika (art. 223 § 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. oraz art. 469 k.p.c.).

Należy podkreślić, iż ugoda została podpisana przez strony reprezentowane profesjonalnych pełnomocników. Sąd Okręgowy uznał, że zawarta ugoda nie narusza słusznym interesów powoda jako pracownika. Przede wszystkim należy mieć na uwadze, iż istota ugody polega na czynieniu sobie przez przeciwników sporu wzajemnych ustępstw. A zatem, w ocenie Sądu Okręgowego, zawarcie ugody polegającej na cofnięciu oświadczenia o zwolnieniu dyscyplinarnym i zastąpienie tego trybu rozwiązania stosunku pracy z powodem porozumieniem stron, nadto deklaracja w przedmiocie odpowiedniego sprostowania świadectwa pracy, po stronie powoda zaś odstąpienie od żądania przywrócenia do pracy oraz wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy, nie godzi w interesy pracownika, zwłaszcza że pozwany do protokołu rozprawy oświadczył, iż ponownie zatrudni powoda od 1 listopada 2018 r. Ponadto powód, korzystając z zawodowej reprezentacji procesowej, wyraził zgodę na powyższe warunki a strony oświadczyły, że ugoda wyczerpuje wszelkie roszczenia objęte przedmiotowym sporem. Tym samym Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że zawarcie wskazanej ugody było uprawnione.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 386 § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

O zwrocie powodowi kwoty 1.792 zł tytułem połowy opłaty od apelacji uiszczonej w dniu 26 czerwca 2018 r. orzeczono na podstawie art. 79 ust 1 pkt. 3c ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 300 ze zm.).

J.L.